

Entrada

Tot

Per LauraR el dj., 30/11/2023 - 09:00

La cruel violència dels conflictes actuals és esglaiadora. Els reptes als que la humanitat s'enfronta són d'una importància extraordinària. No és d'estranyar que la seva magnitud i intensitat afectin les persones i aquestes, abatudes per la duresa d'aquest món, acabin buscant empara en dimensions espirituals, com el sentir-se en pau, l'harmonia, etc. Un confort que, per si mateix, no apaivaga la set de plenitud pròpia del cor humà, i queda el regust de que Déu està lluny, no actua en el món ni ens fa feliços. Però aquesta sensació és ben lluny de la realitat.

Déu es comunica amb nosaltres de moltes maneres, totes necessàries però hi ha una que sobresurt i és la dinàmica del TOT. En les expressions del Jesús dels evangelis el TOT és omnipresent. A tall d'exemple: quan demana: renunciar a TOT el que es posseeix per ser deixeble Lluc 14,33; quan indica que TOT el que es fa a algú se li fa a Ell, Mt 25,40; o quan reconeix que el Pare ho ha posat TOT a les seves mans Jn 3,35. La llista és immensa.

La dinàmica de l'actuació de Déu és la del TOT.

Tant o més important que adonar-se d'això és copsar què significa viure aquest TOT.

El pas previ és entendre que no té res a veure amb voler-ho tot, que tot sigui perfecte o d'aconseguir-ho tot d'una vegada.

Ser capaç de TOT és sinònim del propi jo. Quan un jo dona, dona favors però no el seu jo. Quan es dona del TOT es dona a sí mateix. Aquesta disposició està animada per l'Esperit, és presència de l'Esperit, per això, qui la secunda té experiència de plenitud.

Quan en una situació fas TOT el que tu pots, el millor de tu guanya terreny a resistències internes. I així, poc a poc, a base de molts TOT l'Esperit va prenent cos en TOTA la teva persona.

Òbviament, aquest TOT del propi jo necessita del discerniment en el maneig de situacions i relacions que sempre són imperfectes i requereixen ser tractades com elles són, no com el jo és.

La millor manera de viure-ho és preguntar-te al cap del dia: "*en aquesta situació d'avui, he sigut TOT el (posa el que calia ser o fer) que jo podia?*" I així, entre llums i ombres, percebrem que Déu és a prop, fa feliç i ens capacita per alleujar el dolor del món que ens envolta.
